

Sygn. akt II Cz 200/17

POSTANOWIENIE

K., dnia 25 kwietnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Wojciech Vogt

Sędziowie: SSO Barbara Mokras (spr.)

SSO Janusz Roszewski

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2017 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa B. Ż.

przeciwko Ł. B., A. K., M. K. i A. K.

o zapłatę

w przedmiocie zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego w Kępnie

z dnia 9 stycznia 2017 r., sygn. akt I C 221/15

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

SSO Barbara Mokras SSO Wojciech Vogt SSO Janusz Roszewski

Sygn. akt II Cz 200/17

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Kępnie przyznał biegłemu sądowemu E. L. wynagrodzenie w kwocie 1.588,27 zł za sporządzenie opinii pisemnej.

W uzasadnieniu wskazano, że przyznane wynagrodzenie jest adekwatne do przedmiotu opinii i potrzebnego nakładu pracy na sporządzenie opinii, jak również nie jest wygórowane i jest zgodne z aktualnie obowiązującymi stawkami wynagrodzenia za pracę biegłego.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł powód, zaskarżając je w całości i wnosząc o jego zmianę poprzez oddalenie wniosku biegłego o przyznanie wynagrodzenia.

Skarżący zarzucił, że przedmiotowa opinia została wydana w nierzetelny i nieterminowy sposób oraz jest nieprzydatna dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, co powoduje konieczność przeprowadzenia dowodu z opinii innego biegłego sądowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 89 i art. 90 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 623) i art. 288 k.p.c. biegłemu powołanemu przez sąd służy prawo do wynagrodzenia za wykonaną pracę i zwrot kosztów podróży i innych wydatków związanych ze stawiennictwem w sądzie. Wysokość wynagrodzenia biegłego określa sąd, uwzględniając wymagane od biegłego kwalifikacje, potrzebny do wydania opinii nakład pracy i poświęcony czas, a także w miarę potrzeby pokrycie wydatków niezbędnych do wykonania zleconej pracy.

Analizując zarzuty zażalenia, zgodzić należy się z Sądem Rejonowym, że skoro opinia odpowiada tezie dowodowej, a kwota wynagrodzenia mieści się w obowiązujących stawkach, które odpowiadają nakładowi pracy biegłego, należało przyznać biegłemu stosowne wynagrodzenie. Wbrew zarzutom skarżącego, należy uznać, że przedmiotowa opinia została sporządzona w rzetelny sposób, albowiem jej treść odnosi się bezpośrednio do kwestii objętych tezą dowodową, jest spójna i przejrzysta, a przy tym należy i zrozumiale umotywowana. Z uwagi na to nie można zgodzić się z zarzutem skarżącego, że opinia ta jest nieprzydatna do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

W zakresie natomiast wysuwanych przez skarżącego zarzutów merytorycznych wobec sporządzonej opinii, wskazać należy, że nie stanowią one przesłanki pozbawienia biegłego prawa do wynagrodzenia za sporządzoną opinię, a w konsekwencji za pracę wykonaną w związku z jej wykonaniem. Skarżący, jak i Sąd, w żadnej mierze nie posiadają profesjonalnej wiedzy, aby móc ocenić zasadność tego rodzaju zarzutów, mogą jedynie oceniać jej wnioski pod kątem wiarygodności, co znajduje wyraz dopiero w chwili ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy. Samo niezadowolenie strony z oceny przedstawionej przez biegłych nie uzasadnia potrzeby dopuszczenia przez sąd dowodu z opinii innych biegłych (wyr. SN z 6.10.2009 r., II UK 47/09, Legalis). Skarżący nie wykazał błędów, sprzeczności lub inne wad opinii biegłego E. L., które uzasadniają powołanie dodatkowej opinii (wyr. SN z 16.9.2009 r., I UK 102/09, Legalis). W tej sytuacji nie ma podstaw do uznania za zasadny wniosek skarżącego o dopuszczenie dowodu z opinii kolejnego biegłego dla ustalenia okoliczności objętych przedmiotem rozpatrywanej opinii (wyr. SN z 1.9.2009 r., I PK 83/09, Legalis).

Należy przyznać rację skarżącemu, że przedmiotowa opinia została sporządzona nieterminowo, co mogłoby stanowić przesłankę obniżenia biegłemu należnego wynagrodzenia. Zważyć jednak należy, że termin sporządzenia opinii został przekroczony nieznacznie, co wespół z faktem, że wysokość przyznanego wynagrodzenia nie jest wygórowana, mając na uwadze przedmiot i zakres opinii, uzasadnia nieuwzględnienie także tego zarzutu zażalenia.

W tym stanie rzeczy należy uznać, że zasadnie Sąd I instancji uznał, że przedmiotowa opinia jest przydatna dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy i przyznał biegłemu wynagrodzenie zgodnie z powołanymi wyżej przepisami, uwzględniając wymagane kwalifikacje oraz potrzebny do wydania opinii czas i nakład pracy oraz według stawki godzinowej mieszczącej się w granicach określonych w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013 r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym (Dz.U. poz. 518 ze zm.)

Dlatego, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., należało orzec, jak w sentencji.

SSO Barbara Mokras SSO Wojciech Vogt SSO Janusz Roszewski